विशाल ausgedehnt, weit, stark, mächtig. *f.* आ *Bein. der Stadt Ujjayinî.*

विशालता *f.* Umfang, Weite.

विशालाक्ष, *f.* ई grofsäugig.

विशिख *u.* **विशिख** ohne Haarschopf; kahl, unbefiedert, stumpf (*Pfeil*). *m.* ein (stumpfer) Pfeil.

विशिरस् ohne Kopf (*auch* °स्क) *o.* Spitze.

विशिशासिषु schlachten wollend.

विशिष्ट (*s.* शिष्) unterschieden, gekennzeichnet, charakterisiert, hervorragend, ausgezeichnet (*mit Instr. o.* —°); verschieden, besonders; herrlich, vorzüglich (*n. adv.*); der beste unter (*Gen.*), besser (*auch* °तर) *o.* schlimmer als (*Abl. o.* —°). *Abstr.* °ता *f.* Vorzüglichkeit; *n.* °त्व Unterschiedenheit.

विशिष्टवर्ण besondere *o.* von besonderer Farbe.

विशीर्ण *s.* 1. शॄ; *Abstr.* °ता *f.* das Zerbröckeltsein.

विशीर्षन्, *f.* °र्णी kopflos.

विशील schlecht geartet.

विशुद्ध *s.* शुध्; *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.* Reinheit.

विशुद्धात्मन् reinen Wesens *o.* Herzens.

विशुद्धि *f.* Reinigung, Reinheit (*auch übertr.*).

विशुष्क vertrocknet, dürr. *Abstr.* °त्व *n.*

विशून्य ganz leer.

विशूल ohne Spiefs.

विशृङ्खल entfesselt, zügellos; *n. adv.*

विशृङ्ग ohne Horn *o.* Gipfel.

विशेष *m.* (*n.*) Unterschied, Besonderheit, Eigentümlichkeit; Art, Individuum; Vorrang, Vorzüglichkeit; etwas Besonderes von, Haupt- (°— *o.* —°). *Instr. u. Abl.* vorzüglich, besonders, zumal. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*

विशेषक unterscheidend, charakterisierend; *m. n.* Stirnzeichen.

विशेषकरण *n.* das Bessermachen.

विशेषज्ञ urteilsfähig (unterschiedskundig).

विशेषण unterscheidend, näher bestimmend; *n.* Unterscheidung, Spezialisierung, Art; das Bessermachen, Übertreffen; nähere Bestimmung *o.* Bestimmungswort (*g.*).

विशेषतस् *Adv.* je nach Verschiedenheit des (—°); im Einzelnen, besonders, zumal.

विशेषमण्डन *n.* ein besonderer Schmuck.

विशेषवन्त् etwas Besonderes habend; vorzüglicher, besser.

विशेषविद् = **विशेषज्ञ**.

विशेषिन् spezifisch, individuell.

विशेष्य was unterschieden *o.* näher bestimmt wird; *n.* Grundwort, Substantiv *o.* Subject (*g.*). *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*

विशोक kummerlos, Kummer tilgend; *m. u.* °ता *f.* Kummerlosigkeit.

विशोधन, *f.* ई reinigend; *n.* Reinigung.

विशोष *m.* Trockenheit.

विशोषण trocknend (*trans.*); *n.* das Trocknen.

विशोषिन् trocknend (*trans. u. intr.*).

विश्पति *m.* Gemeinde- *o.* Stammeshaupt (*auch Agni u. Indra*); *Du.* Hausherr u. Hausfrau.

विश्पला *f. mythol. Frauenname.*

विश्पू Gemeinde-; *m.* ein Mann der dritten Kaste.

विश्रब्ध *s.* श्रम्भ्.

विश्रब्धकार्य ein unverfängliches Geschäft habend.*

विश्रब्धप्रलापिन् unbefangen plaudernd.*

विश्रम *m.*, °ण *n.* Ruhe, Erholung.

विश्रम्भ *m.* Vertrauen zu (*Gen., Loc. o.* —°), Zutraulichkeit, Unbefangenheit.

विश्रम्भकथा *f.*, °कथित *n.* vertrauliche Rede.

विश्रम्भण *n.*, °म्भता *f.* Vertrauen.

विश्रम्भालाप *m.* vertrauliches Gespräch.

विश्रम्भिन् vertrauend auf (—°); vertraulich.

1. **विश्रवस्** *n.* grofser Ruhm.

2. **विश्रवस्** berühmt.

विश्रान्त *s.* श्रम्.

विश्रान्ति *f.* Ruhe, das Aufhören, Ende.

विश्राम *m. dass., auch* tiefes Aufatmen.

विश्रामस्थान *n.* Erholungsstätte (*übertr.*).

विश्रुति *f.* Berühmtheit.

विश्रथ schlaff.

विश्लेष *m.*, °ण *n.* Auflösung, Trennung.

विश्लेषिन् sich lösend; getrennt, verlassen.